



Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 566

Doknr.
973701

Dato
07-03-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 27. januar 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 382 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 382:

"Vil ministeren redegøre for, hvilke faglige dokumentationer, der skal være tilstede og kan retfærdiggøre at skille søskende ad og anbringe dem forskellige steder? Der henvises til programmet Familieadvokaten fra Lolland bragt på TV2. Er ministeren enig i, at i de fleste familier, der ikke har deres børn anbragt, så har søskende også forskellige og individuelle behov, og hvorfor kan man så bruge det i argumentation for at skille søskende, der er anbragt, ad?"

Svar:

Jeg kan oplyse, at når det er besluttet at anbringe et barn eller en ung uden for hjemmet, skal kommunen træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted. Det følger af barnets lov § 52, stk. 2, at kommunen skal vælge det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme barnets eller den unges behov. Det følger videre af § 52, stk. 3, i barnets lov, at den anbringende kommune så vidt muligt skal vælge det samme anbringelsessted, hvis der er flere søskende i en familie, der skal anbringes eller er anbragt.

Udgangspunktet er således, at søskende så vidt muligt bør anbringes på samme anbringelsessted. Kommunalbestyrelsen kan dog undlade at anbringe barnet eller den unge på samme anbringelsessted som eventuelle søskende, hvis de øvrige søskendes behov, barnets eller den unges behov eller andre væsentlige forhold taler imod dette. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor barnet har et støttebehov, der er meget forskelligt fra den eller de anbragte søskendes, og at den indsats, der er behov for, derfor ikke kan tilbydes på det samme anbringelsessted.

Kommunen skal på baggrund af den løbende opfølgning med barnet eller den unge på anbringelsesstedet træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, i det omfang det anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen. Der kan i den forbindelse være tilfælde, hvor det vurderes, at et barn i en søskendeflok vil have bedst af at blive flyttet til et andet anbringelsessted, men hvor det ikke gør sig gældende for andre børn i søskendeflokken.

En ændring af barnets eller den unges anbringelsessted kan føles som en meget indgribende afgørelse for forældrene og for barnet eller den unge.



Derfor kræver en ændring af anbringelsesstedet samtykke fra forældrene og barnet eller den unge, der er fyldt 12 år. Det gælder uanset, om anbringelsen af barnet eller den unge uden for hjemmet er iværksat med eller uden samtykke.

I de tilfælde, hvor der ikke kan opnås samtykke, forudsætter en ændring af anbringelsesstedet som hovedregel, at der træffes afgørelse i børne- og ungeudvalget om, hvorvidt grundlaget for at flytte barnet eller den unge er til stede. Børne- og ungeudvalget træffer afgørelse om at ændre anbringelsesstedet i de tilfælde, hvor det anses nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen, og hvor udvalget vurderer, at barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsesstedet, herunder af hensyn til barnets eller den unges behov for kontinuitet i anbringelsen.

Hvis børne- og ungeudvalget træffer afgørelse om ændret anbringelsessted efter § 98, stk. 4, skal kommunen herefter træffe afgørelse om valg af konkret anbringelsessted efter § 52, stk. 1.

Jeg kan videre oplyse, at valget af konkret anbringelsessted generelt skal være i overensstemmelse med barnets plan eller ungeplanen, som skal være udarbejdet forud for beslutningen. Dette indebærer, at der ud fra det beskrevne formål og de konkrete mål med anbringelsen skal vælges et anbringelsessted, der kan bidrage til, at målene i barnets plan og ungeplanen opnås.

Det vil derfor være centralt, at barnets eller den unges forhold er grundigt undersøgt i den børnefaglige undersøgelse, og at målene med anbringelsen er klart beskrevet i barnets plan eller ungeplanen.

Fordi der er tale om en indgribende beslutning, kan afgørelser om ændring af anbringelsessted og om valg af anbringelsessted påklages.

Børne- og ungeudvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted kan påklages til Ankestyrelsen af forældre og barnet, der er fyldt 10 år. Forældremyndighedsindehaver og barnet, der er fyldt 10 år, kan også klage til Ankestyrelsen over kommunens afgørelse om valg af konkret anbringelsessted. Mens klager over børne- og ungeudvalgets afgørelse om ændring af anbringelsessted ikke har opsættende virkning, har klager over afgørelse om et nyt konkret anbringelsessted, som udgangspunkt opsættende virkning. Det betyder, at barnet eller den unge som hovedregel ikke kan flyttes til et nyt anbringelsessted, før Ankestyrelsen har behandlet klagen over valg af anbringelsessted.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister